

val — akkor a fenti idézet eléggé éles fényt vet arra a jelentőségre, amelyet, tisztán mennyiségi szempontból, a periodikus formában terjedő művelődési anyag (szándékosan kerüljük ezt a szót, hogy „irodalom“) elért. WEBER kis könyve a svájci folyóiratirodalom multjának és jelenének rövid, jól áttekinthető összefoglalásán kívül azoknak az értékes módszertani szempontoknak felvetése miatt érdemel figyelmet, amelyekkel a jelen idők nyomdatermelésének mennyiségben és jelentőségben ily nagy fontosságra emelkedett ágát tanulmányozza. Svájci példák során, mondhatnánk „ürügyén“ mutatja be a folyóiratstatisztika és bibliográfia, a monografikus feldolgozás, a sajtó gazdasági és technika szervezete megoldott és megoldásra váró problémáit, valamint a periodikus irodalom kulturális és társadalmi vonatkozásainak a gyakorlati életre is kiható, még sok érdekes felfedezést ígérő hálózatát.

A könyvnek nem utolsó érdekessége a nagyszámú és ritka tökéletességű képmelléklet. Valóban, sohasem volna szabad hírlapokról és folyóiratokról írni illusztrációk nélkül. A külső kiállítás kivételes, bibliofil gondossága a Gutenberg-museum minden kiadványát jellemzi.

db.

Bern, Schweizerisch—Ungarische Gesellschaft. Katalog der Ungarischen Bibliothek der Schweizerisch-Ungarischen Gesellschaft, ergänzt durch Ungarn betreffende Titel aus den Sammlungen der Schweizerischen Landesbibliothek Bern 1946. 52 p.

A bibliográfus és irodalomtörténész figyelmét több okból érdemli ki ez a sok hozzáértéssel, gondnal és ízléssel szerkesztett és kiállított katalógus. A könyvtári törekvések vészes szétforgácsolódásának láttán jól esik észrevenni, hogy céltudatos kooperációval milyen dicséretes eredményt lehet elérni. A *Svájci Magyar Egyesület* a berni *Landesbibliothek*ekben helyezte letétbe könyvtárát és nyomban összekötő kapcsolatot — katalógust — adott a Svájcban élő kutatók és a magyar ügy iránt érdeklődők kezébe, a *Landesbibliothek* pedig — a gyűjtemény gondozója és házigazdája — kiegészíti a gyűjtemény címanyagát a birtokában lévő művek címeivel. Ezt a példát itthon hasonló eredménnyel követni is lehetne. Átfutva a címanyagon, látnivaló, hogy a Könyvtár még fiatal; könyvanyagának javarésze az utolsó 5—10 esztendő terméséből került ki, de a gyűjtésben megnyilvánuló tervszerűség ezt az idővel javuló hátrányt is kiküszöbölte.

Nagy könyvtáraink vezetői, ha átlapoznák a katalógust, hamarosan észrevennék, hol, mivel siethetnének a hiányok pótlására értékes duplum-anyagukból: különösen a nyelvtudományi, néprajzi, művészettörténeti anyag várja a feltöltést. PETŐFI, ARANY, VÖRÖSMARTY, ADY, BABITS és JÓZSEF ATTILA gyűjteményes kiadásával kiadóink egynémelyike siethetne a fájdalmas hiány pótlására. Nemzeti bibliográfiánk szerkesztőit arra kérjük, lapozzák fel az *Ungarische Literatur in Fremdsprachen* című fejezetet; több itthon ismeretlen munkát fognak találni a címanyagban.

KÓHALMI BÉLA